

οικουμενικον πατριαρχειον
ιερα μητροπολιс
ρεθυμνηс και αγιοποταμοу

εΓΚΥΚΛΙΟС
ΤΟΥ ΑΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΠΟΤΑΜΟΥ Κ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΟΦΟΡΩΝ ΕΟΡΤΗΝ
ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2017

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Άριθμ. Πρωτ. 296
Άριθμ. Έγκυκλίου 2/2017

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2017

Πρός

Τόν Ιερό Κλῆρο, τίς Μοναστικές ἀδελφότητες καὶ τόν εὔσεβη λαό
τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Λύλοποτάμου.

Χριστός ἀνέστη ἁγαπημένα μου παιδιά τῆς Τοπικῆς μας
Έκκλησίας.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Βίπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν
ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βούσωμεν.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος».

Μέ αὐτόν τόν ἀναστάσιμο ὅμνο θέλομε ἐφέτος νά
ἀπευθυνθοῦμε ἀγαπητικά καὶ προτρεπτικά, μέ τήν εύθύνην τοῦ
πνευματικοῦ πατέρα καὶ Ἐπισκόπου σας, σέ ὅλους σας αὐτήν τήν
εὐλογημένην βραδυά, γιά νά σᾶς ποῦμε δ.τι μᾶς ὑπαγορεύει ἡ
καρδιά μας. «Ἀναστάσεως ἡμέρα», λοιπόν, καὶ πάλι καὶ συνεχῶς
στή ζωή μας. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς θέτει ώς ἀναγκαία
προϋπόθεση γιά τήν ούσιαστική λαμπρή πανήγυρή της νά
περιπτυχθοῦμε ἀλλήλους, ὅχι ἀπλά νά τούς ὄνομάσομε, ἀλλά νά
τούς ἀναγνωρίσομε καὶ νά τούς αἰσθανθοῦμε ώς ἀδελφούς.
Χωρίς νά διακρίνομε ἂν μᾶς ἀγαποῦν ἢ ἂν εἴναι ἀπό αὐτούς πού
μᾶς μισοῦν. Καὶ νά τούς ποῦμε· «ἀδελφοί... Συγχωρήσωμεν
πάντα τῇ Ἀναστάσει», γιά νά μπορέσομε εἰλικρινά καὶ αὐθεντικά
νά τήν ζήσομε καὶ νά ψάλομε τόγ επινίκιο παιάνα της· «Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος».

Άύτό τό «συγχωρίσωμεν», ώς ούσιαστική κίνηση ζωῆς, ώς
άληθινή Ἀνάσταση ὅλων μας ἀπό τήν πτώση τῆς ἀπέραντης
μοναξιᾶς, στήν όποια μᾶς καταδικάζει ὁ ἐγωισμός, ή φιλαυτία, ή
φιλοπρωτία, ή αὐταρέσκειά μας, μᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά
κατανοοῦμε αύτό πού τελικά ἔγινε μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ
Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ μας, ὅτι «συγγνώμη ἐκ τοῦ τάφου (*Tου*)
ἀνέτειλε», ὅπως μᾶς λέγει στόν ὑπέροχο Κατηχητήριο Λόγο του
ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. Άυτήν τήν συγγνώμην μποροῦμε νά λάβομε
μόνο ὅταν παρέχομε συγχώρησην. Ο ἕδιος ὁ Χριστός μας μᾶς
δίδαξε πῶς νά τό ζητοῦμε στήν Κυριακή Προσευχή: «Ἄφες ἡμῖν
τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις
ἡμῶν». Τό πρῶτο προϋποθέτει τό δεύτερο. Γράφει ὁ Ἱερός
Χρυσόστομος, ἀπευθυνόμενος στόν καθένα μας: «Ο θεός ἐσένα
τόν ἕδιο ἔκανε κριτή τῆς συγχωρίσεως τῶν ἀμαρτημάτων σου.
Ἄν συγχωρίσεις λίγα, λίγα θά σου συγχωρηθοῦν. Άν
συγχωρίσεις πολλά, θά σου συγχωρηθοῦν πολλά. Άν τά
συγχωρίσεις μέ εἰλικρίνεια καί μέ ὅλη σου τήν καρδιά, μέ τόν
ἕδιο τρόπο θά συγχωρίσει καί τά δικά σου ὁ θεός». Η
συγχώρηση εἶναι δύναμη καί ὅχι ἀδυναμία.

Νά ἐννοήσομε λοιπόν καί νά κάνομε τρόπο ζωῆς τό ὅτι
τελικά συν-χωροῦμε, ὅλοι μαζί χωροῦμε, στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ
καί στόν κόσμο πού μᾶς χάρισε. «Ολοι μαζί ἔχομε θέση στήν
ἀγάπη *Tου* καί ἵστημι μετοχή στά ἀγαθά *Tου*, χωρίς νά
περισσεύει κανείς, χωρίς νά εἶναι κανείς λιγότερο δικός *Tου*, παρά
μόνο ἀπό προσωπική του ὑπαιτιότητα καί ἀπό κατάχρηση τῆς
ἐλευθερίας του. «Ολοι παιδιά *Tου* εἴμαστε, μέ τά λάθη καί τίς
παραλείψεις, ἀλλά καί μέ τήν ἔμπρακτη μετάνοια καί τήν
ἐπιστροφή μας. Καί Ἐκεῖνος εἶναι ἡ Παναγάπη πού συγχωρεῖ καί
μᾶς δείχνει τόν δρόμο νά κάνομε τό ἕδιο, γιά νά
ἀναγνωριζόμαστε ώς ἀληθινοί μαθητές *Tου*. «Ἐν τούτῳ
γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
ἄλλοις» (*Ιωάν. 1η' 35*), μᾶς εἶπε, δίδοντας τήν νέα ἐντολή τῆς
ἀγάπης λίγο πρίν τό Πάθος *Tου*. Καί μᾶς δίδαξε νά
ἐπαναλαμβάνομε γιά τούς σταυρωτές μας αύτό πού τά δικά του
πανάχραντα χείλη ψέλλισαν: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ
οἴδασι τί ποιοῦσι» (*Λουκ. 2η' 34*).

Άγάπη καὶ συγχώρηση τελικά εἶναι τό νόημα αὐτῶν τῶν Άγίων Ἡμερῶν, ἀλλά καὶ ὀλόκληρης τῆς ζωῆς μας μέσα στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό τό διαχρονικό μήνυμα ἔξερχεται ἀπό τό Ἱερό Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου, πού πρόσφατα, πρός μεγάλη χαρά καὶ ἀγαλλίαση ὅλων μας, ἀνακαινίσθηκε φανερώνοντας τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό τό μήνυμα εἰσέρχεται στά κουβούκλια τῶν ὑπάρχειών μας γιά νά τά ἀνακαινίσει ὥστε νά φανερώνουν τή βίωση μιᾶς ἀληθινῆς ζωῆς πού ἀναστάνεται καὶ ἀναστάνει, πού δέν φοβᾶται τόν θάνατο, ἀλλά τόν ὑπερβαίνει, πού ὁδηγεῖ στήν εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μας δυνάμεων, στήν καταλλαγή μέ τόν ἑαυτό μας, μέ τούς συνανθρώπους μας, μέ τό περιβάλλον, ἐν τέλει μέ τόν ἴδιο τόν Θεό.

Άγάπη καὶ συγχώρηση εἶναι καὶ ἡ δική μας παράκληση πρός ὅλα ἐσᾶς τά φωτόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας. Γιά νά γίνεται ἡ ζωή μας, ἡ ζωή τῶν ἄλλων καὶ ἡ ζωή τοῦ κόσμου ὀλόκληρου καλύτερη καὶ προπάντων ὅπως τήν θέλει ὁ Θεός. Γιά νά ξοῦμε τόν Παράδεισο, τήν συνανάστασή μας, ἕδη ἀπό τόν κόσμο αὐτό.

Μέ αὐτήν τήν ταπεινή προτροπή, καὶ ἀφοῦ ξητίσομε τήν συγχώρησή σας καὶ σᾶς παράσχομε ὀλοκάρδια τήν δική μας, σᾶς εὔχόμαστε νά ζεῖτε χρόνια πολλά, εὐλογημένα καὶ ἀναστάσιμα, μέσα στό Φῶς, τήν Ἐλπίδα, τήν Χαρά καὶ τήν Χάρη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας.

Μέ τόν πασχάλιο ἀσπασμό
καὶ ἐγκάρδιες πατρικές εὐχές

ΟἘπίσκοπός Σας
Πεδίοντος καὶ Λύλοποτάμου Βούγενιος
Ρεθύμνης καὶ Λύλοποτάμου Βούγενιος
Εγένερ